

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuim	
	TUOMIOISTUIN	
98/C 41/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 27 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-356/95 Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Matthias Witt vastaan Amt für Land- und Wasserwirtschaft (Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (ETY) N:o 1765/92 — Tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmä — Tuotantoalueiden määrittely — Velvollisuus ilmoittaa määrittelyperusteet — Maaperän hedelmällisyyden huomioonottaminen) . . .	1
98/C 41/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 27 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-369/95 (Tribunale di Salernon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Somalfruit SpA ja Camar SpA vastaan Ministero delle Finanze ja Ministero del Commercio con l'Estero (Banaanit — Yhteinen markkinajärjestely — Tuontijärjestelmä — AKT-valtiot — Somalia — Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93, komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 ja komission asetuksen (ETY) N:o 1443/93 pätevyys)	1
98/C 41/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 27 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-57/96 (Nederlandse Raad van State esittämä ennakkoratkaisupyyntö), H. Meints vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Työttömyysetuus — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Sosiaalinen etu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Asumisedellytys)	2
98/C 41/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 27 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-62/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Alusten rekisteröinti — Omistajan kansalaisuutta koskeva edellytys)	3

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 41/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 27 päivänä marraskuuta 1997, asiassa C-137/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 91/414/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)	3
98/C 41/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 2 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-336/94 (Sozialgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eftalia Dafeki vastaan Landesversicherungsanstalt Württemberg (Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliturva — Kansallinen lainsäädäntö, jossa väestörekisteriotteille annetaan erilainen merkitys todisteena sen mukaan, ovatko ne kotimaisia vai ulkomaisia)	4
98/C 41/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 2 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-188/95 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (Direktiivi 69/335/ETY — Yhtiöiden rekisteröintimaksu — Kansalliset prosessuaaliset määräajat)	4
98/C 41/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 4 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-97/96 (Oberlandesgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Verband deutscher Daihatsu-Händler eV vastaan Daihatsu Deutschland GmbH (Yhtiöoikeus — Tilinpäätös — Julkistamisen laiminlyönnistä säädetyt seuraamukset — Ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 6 artikla)	5
98/C 41/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 11 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-55/96 (Corte d'appello di Milanon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Job Centre coop. arl (Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työnvälitystoiminta — Yksityisiä yrityksiä koskeva työnvälitystoiminnan kieltö — Julkisen vallan käyttö)	6
98/C 41/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 11 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-246/96 (Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Mary Teresa Magorrian ja Irene Patricia Cunningham vastaan Eastern Health and Social Services Board ja Department of Health and Social Services (Miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuus — EY:n perustamissopimuksen 119 artikla — Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetty pöytäkirja N:o 2 — Ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät — Osa-aikatyöntekijöiden jättäminen ilman sellaista asemaa, joka oikeuttaa tiettyihin vanhuuseläkkeitä täydentäviin lisäetuuksiin — Ajankohta, josta alkaen täydentävien lisäetuuksien laskennan pitää alkaa — Kansallisiin menettelysääntöksiin perustuvat määräajat)	6
98/C 41/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto), 16 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-104/96 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Coöperatieve Rabobank Vecht en Plassengebied BA vastaan Erik Aarnoud Minderhoud (Mediasafe BV:n konkurssipesän hoitaja) (Yhtiöoikeus — Ensimmäinen direktiivi 68/151/ETY — Soveltamisala — Yhtiön edustaminen — Eturistiriita — Hallituksen jäsenen puuttuva kelpoisuus tehdä yhtiötä sitova oikeustoimi)	7
98/C 41/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-129/96 (Belgian Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Inter-Environnement Wallonie ASBL vastaan Région wallonne (Direktiivi 91/156/ETY — Täytäntöönpanolle varattu määräaika — Määräajan vaikutukset — Jätteen käsittely)	7

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 41/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto), 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa C-402/96 (Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä — Toiminimi)	8
98/C 41/14	Asia C-392/97: Bundesgerichtshofin 17.6.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Farmitalia Carlo Erba Srl:ia koskevassa valitusasiassa	8
98/C 41/15	Asia C-393/97: Verwaltungsgericht Hallen 1.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG vastaan Landkreis Burgenlandkreis	9
98/C 41/16	Asia C-394/97: Helsingin käräjäoikeuden 5.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa kihlakunnansyyttäjä vastaan Sami Lasse Juhani Heinonen	9
98/C 41/17	Yhdistetyt asiat C-400/97, C-401/97 ja C-402/97: Tribunal Superior de Justicia del País Vascon (Sala de lo Contencioso-Administrativo) 30.7.1997 tekemillään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyyntö asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales de Guipuzcoa ja Diputación Foral de Guipuzcoa, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava ja Diputación Foral de Alava, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; ja asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco ja Diputación Foral de Bizkaia	9
98/C 41/18	Asia C-404/97: Euroopan yhteisöjen komission 2.12.1997 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	10
98/C 41/19	Asia C-405/97: Finanzgericht Bremenin 7.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, aiemmin "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, vastaan Hauptzollamt Bremen	10
98/C 41/20	Asia C-406/97: Euroopan yhteisöjen komission 4.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	11
98/C 41/21	Asia C-407/97: Oberster Gerichtshofin, Itävalta, 22.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung vastaan 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH selvitystilassa, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf ja 4. Maria-Margareta Junkersdorf	11
98/C 41/22	Asia C-409/97: Euroopan yhteisöjen komission 5.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 41/23	Asia C-412/97: Pretura circondariale di Bolognan 29.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa E. D. Srl vastaan Italo Fenocchio	12
98/C 41/24	Asia C-413/97: Euroopan yhteisöjen komission 4.12.1997 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	12
98/C 41/25	Asia C-414/97: Euroopan yhteisöjen komission 5.12.1997 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	12
98/C 41/26	Asia C-415/97: Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
98/C 41/27	Asia C-416/97: Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	14
98/C 41/28	Asia C-417/97: Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	14
98/C 41/29	Asia C-418/97: Alankomaiden Raad van Staten 25.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer	15
98/C 41/30	Asia C-420/97: Hof van Cassatie van België 4.12.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Leathertex Divisione Sintetici SpA vastaan BVBA Bodetex	15
98/C 41/31	Asia C-421/97: Tribunal de grande instance de Meaux'n (ensimmäinen jaosto) 13.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Yves Tarantik vastaan Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne	15
98/C 41/32	Asia C-423/97: Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencian 11.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Travel Vac, S. L. vastaan Manuel José Antelm Sanchis	16
98/C 41/33	Asia C-424/97: Landgericht Düsseldorfin 8.12.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein	17
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
98/C 41/34	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 16 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-19/97, Claude Richter vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Henkilökohtaisista syistä myönnetty loma — Palaaminen entisiin tehtäviin — Toimipaikka — Huolenpitovelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Vahingonkorvauskanne)	17

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 41/35	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) vastaan Euroopan unionin neuvosto (Polkumyynnitullit — Vahinko — Puolustautumis-oikeudet)	17
98/C 41/36	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-166/95, Mary Karagiozopoulou vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Valintalautakunnan tekemä arvio)	18
98/C 41/37	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-216/95, Ana María Moles García Ortúzar vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Perusteluvollisuuden laajuus — Valintalautakunnan tekemä arvio)	18
98/C 41/38	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-217/95, Lucia Passera vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Palkkaluokasta C palkkaluokkaan B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Perusteluvollisuuden laajuus — Valintalautakunnan suorittama arviointi)	19
98/C 41/39	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 17 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-225/95, Fotini Chiou vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Valituksen ja kanteen vastaavuus — Miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaate — Syrjintäkiellon periaate — Valintalautakunnan tekemä arvio)	19
98/C 41/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-12/94, Frédéric Daffix vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Viraltapano — Muutoksenhaku — Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen — Tosiseikat — Todistustaakka — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeinen arviointivirhe — Puolustautumisoikeudet — Henkilöstösääntöjen liitteessä IX oleva 7 artikla)	19
98/C 41/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-90/95, Walter Gill vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Lääkärintarkastukset — Terveystilaa koskevien tietojen ilmoittamatta jättäminen — Oikeus olla kertomatta terveydentilasta)	20
98/C 41/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-142/95, Jean-Louis Delvaux vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Ylennys — Ansioiden vertailu — Arviointikertomus — Perustelut — Uran samanlaiset edellytykset — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä)	20

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkoa)	Sivu
98/C 41/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-222/95, Antonio Angelini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Työskentelypaikan muutos — Paluu alkuperäiselle työskentelypaikalle — Asettautumiskorvaus)	20
98/C 41/44	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio, 18 päivänä joulukuuta 1997, asiassa T-57/96, Livio Costantini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö — Asemapaikan vaihtaminen — Paluu alkuperäiseen asemapaikkaan — Asettautumiskorvaus — Päiväraha)	21
98/C 41/45	Asia T-296/97: Alitalian 26.11.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	21
98/C 41/46	Asia T-299/97: Vicente Alonso Moralesin 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	22
98/C 41/47	Asia T-300/97: Benito Latinon 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
98/C 41/48	Asian T-173/96 poistaminen rekisteristä	24
98/C 41/49	Yhdistettyjen asioiden T-176/96 ja T-108/97 poistaminen rekisteristä	24
98/C 41/50	Asian T-225/97 poistaminen rekisteristä	24

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

27 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-356/95 Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Matthias Witt vastaan Amt für Land- und Wasserwirtschaft ⁽¹⁾

(Yhteinen maatalouspolitiikka — Asetus (ETY) N:o 1765/92 — Tiettyjen peltokasvien viljelijöiden tukijärjestelmä — Tuotantoalueiden määrittely — Velvollisuus ilmoittaa määrittelyperusteet — Maaperän hedelmällisyyden huomioinnottaminen)

(98/C 41/01)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-356/95, jonka Schleswig-Holsteinisches Oberverwaltungsgericht (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Matthias Witt vastaan Amt für Land- und Wasserwirtschaft ennakkoratkaisun tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 (EYVL L 181, 1.7.1992, s. 12) 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit R. Schintgen, G. F. Mancini (esittelevä tuomari), J. L. Murray ja G. Hirsch, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 27.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa jäsenvaltioille ei aseteta velvollisuutta eri tuotantoalueita määritellesään ilmoittaa asetuksen täytäntöönpanosäännöksissä määrittelyssä käytettyjä perusteita.*

2) *Asetuksen (ETY) N:o 1765/92 3 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohdtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio, joka tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kolmannen virkkeen mukaisesti ei ole määritellyt alueelliseksi perusviljelyalaksi valtionsa koko aluetta, vaan ainoastaan sen eri osat, saa määrittellä koko kunkin alueellisen perusviljelyalan alueen tuotantoalueeksi, ja että tuotokseen vaikuttavat rakenteelliset erityispiirteet eivät edellytä, että alueelliset perusviljelyalat jaetaan edelleen eri tuotantoalueiksi.*

⁽¹⁾ EYVL C 16, 20.1.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

27 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-369/95 (Tribunale di Salernon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Somalfruit SpA ja Camar SpA vastaan Ministero delle Finanze ja Ministero del Commercio con l'Estero ⁽¹⁾

(Banaanit — Yhteinen markkinajärjestely — Tuontijärjestelmä — AKT-valtiot — Somalia — Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93, komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 ja komission asetuksen (ETY) N:o 1443/93 pätevyys)

(98/C 41/02)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-369/95, jonka Tribunale di Salerno (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Somalfruit SpA ja Camar SpA vastaan Ministero delle Finanze ja Ministero del Commercio con l'Estero ennakkoratkaisun banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä

13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, 25.2.1993, s. 1), banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, 12.6.1993, s. 6) ja banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista siirtymäajan järjestelyistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1443/93 (EYVL L 142, 12.6.1993, s. 16) pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn ja J. L. Murray, julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 27.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sellaista, joka Loméssa 15 päivänä syyskuuta 1989 allekirjoitettu sekä neuvoston ja komission 25 päivänä helmikuuta 1991 tekemällä päätöksellä 91/400/EHTY, ETY hyväksytty neljäs AKT—ETY-yleissopimus huomioon ottaen vaikuttaisi neuvoston asetuksen pätevyteen.*
- 2) *Banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään sellaista, joka neljäs AKT—ETY-yleissopimus tai neuvoston asetukset (ETY) N:o 404/93 huomioon ottaen vaikuttaisi komission asetuksen pätevyteen.*

(¹) EYVL C 31, 3.2.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

27 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-57/96 (Nederlandse Raad van State esittämä ennakkoratkaisupyyntö), H. Meints vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (¹)

(Asetus (ETY) N:o 1408/71 — Työttömyysetuus — Asetus (ETY) N:o 1612/68 — Sosiaalinen etu — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä — Asumisedellytys)

(98/C 41/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-57/96, jonka Nederlandse Raad van State (Alankomaat) on saattanut EY:n perustamissopimuksen

177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa H. Meints vastaan Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 4 artiklan, sellaisena kuin asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, 22.8.1983, s. 6), ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 (EYVL L 257, 19.10.1968, s. 2) 7 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: C. O. Lenz, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 27.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83, ei sovelleta korvaussääntöihin, joissa maataloustyöntekijät, joiden työsopimus on päättynyt heidän entisen työnantajansa peltojen kesannoimien vuoksi, saavat kertasuorituksena maksettavan etuuden, jonka määrä riippuu yksinomaan etuuden saajan iästä ja joka on palautettava, jos etuuden saaja menee uudelleen entisen työnantajansa palvelukseen aikaisemman työsopimuksensa päättymistä seuraavien 12 kuukauden kuluessa.*
- 2) *Etuus, joka maksetaan kertasuorituksena maataloustyöntekijöille, joiden työsopimus on päättynyt heidän entisen työnantajansa peltojen kesannoimien vuoksi, on luokiteltava työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi sosiaalisesti eduksi.*
- 3) *Jäsenvaltio ei voi asettaa asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sosiaalisen edun myöntämisen edellytykseksi sitä, että tällaisen edun saajat asuvat kyseisen valtion alueella.*

(¹) EYVL C 133, 4.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

27 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-62/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Helleenien tasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Alusten rekisteröinti — Omistajan kansalaisuutta koskeva edellytys)*

(98/C 41/04)

*(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-62/96, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenä Frank Benyon ja Maria Condou Durande), vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehenä Aikaterini Samoni-Rantou, avustajina Evi Skandalou ja Stamatina Vodina), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että pitäessään voimassa lainsäädäntöä, jonka mukaan Kreikan alusrekisteriin voidaan rekisteröidä vain aluksia, joista Kreikan kansalainen tai kreikkalainen oikeushenkilö, josta Kreikan kansalaiset omistavat yli puolet, omistaa yli puolet, Helleenien tasavalta ei ole noudattanut sille EY:n perustamissopimuksen 6, 48, 52, 58 ja 221 artiklan, työntekijöiden oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle työskennelyään siinä valtiossa 29 päivänä kesäkuuta 1970 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1251/70 (EYVL L 142, 30.6.1970, s. 24) 7 artiklan eikä jäsenvaltion kansalaisten oikeudesta jäädä toisen jäsenvaltion alueelle harjoitettuaan siellä itsenäistä ammattitoimintaa 17 päivänä joulukuuta 1974 annetun neuvoston direktiivin 75/34/ETY (EYVL L 14, 20.1.1975, s. 10) 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: M. Wathelet, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: G. Tesauro, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 27.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Pitäessään voimassa lainsäädäntöä, jonka mukaan Kreikan alusrekisteriin voidaan rekisteröidä vain aluksia, joista Kreikan kansalainen tai kreikkalainen oikeushenkilö, josta Kreikan kansalainen omistaa yli puolet, omistaa yli puolet, Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 6, 48, 52, 58 ja 221 artiklan, työntekijöiden oikeudesta jäädä jäsenvaltion alueelle työskennelyään siinä valtiossa 29 päi-*

vänä kesäkuuta 1970 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1251/70 7 artiklan eikä jäsenvaltion kansalaisten oikeudesta jäädä toisen jäsenvaltion alueelle harjoitettuaan siellä itsenäistä ammattitoimintaa 17 päivänä joulukuuta 1974 annetun neuvoston direktiivin 75/34/ETY 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

- 2) *Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

⁽¹⁾ EYVL C 158, 1.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

27 päivänä marraskuuta 1997,

asiassa C-137/96, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Saksan liittotasavalta ⁽¹⁾*(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 91/414/ETY täytäntöönpanon laiminlyönti)*

(98/C 41/05)

*(Oikeudenkäyntikieli: saksa)**(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-137/96, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Klaus-Dieter Borchardt) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehenään Ernst Röder ja Sabine Maaß), jossa kantaja vaatii, että tuomioistuin toteaa Saksan liittotasavallan laiminlyöneen EY:n perustamissopimuksen mukaiset velvoitteensa, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1) täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 27.11.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta on laiminlyönyt kasvinsuojeluväestöjen markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY nojalla sille kuuluvat velvoitteet, lukuunottamatta direktiivin 10 artiklan 1 kohdan toista luettelakohdtaa, koska se ei ole asetetussa määräajassa antanut direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

2 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-336/94 (Sozialgericht Hamburgin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Eftalia Dafeki vastaan Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Yhdenvertainen kohtelu — Sosiaaliturva — Kansallinen lainsäädäntö, jossa väestörekisteriotteille annetaan erilainen merkitys todistena sen mukaan, ovatko ne kotimaisia vai ulkomaisia)

(98/C 41/06)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-336/94, jonka Sozialgericht Hamburg (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Eftalia Dafeki vastaan Landesversicherungsanstalt Württemberg ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48 ja 51 artiklan tulkinnasta sellaisiin Saksan säännöksiin nähden, joissa väestörekisteriotteille annetaan erilainen merkitys todistena sen mukaan, ovatko ne kotimaisia vai ulkomaisia, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentin tehtäviä hoitava neljännen ja kuudennen jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten sosiaaliturvalaitosten ja kansallisten tuomioistuinten on niissä

menettelyissä, joissa pyritään määrittämään siirtotyöläisen oikeus sosiaalietuuksiin yhteisön kansalaisena, luotettava toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten antamiin väestörekisteriotteisiin ja muihin vastaaviin henkilötietoja koskeviin asiakirjoihin, elleivät kyseiseen yksittäistapaukseen liittyvät konkreettiset seikat aseta niiden virheettömyyttä vakavasti kyseenalaiseksi.

(¹) EYVL C 392, 31.12.1994.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

2 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-188/95 (Østre Landsretin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Direktiivi 69/335/ETY — Yhtiöiden rekisteröintimaksu — Kansalliset prosessuaaliset määräajat)

(98/C 41/07)

(Oikeudenkäyntikieli: tanska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-188/95, jonka Østre Landsret (Tanska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fantask A/S ym. vastaan Industriministeriet (Erhvervsministeriet) ennakkoratkaisun pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direktiivin 69/335/ETY (EYVL L 249, 3.10.1969, s. 25), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY (EYVL L 156, 15.6.1985, s. 23), tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja M. Wathelet sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 2.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Pääoman hankinnasta kannettavista välillisistä veroista 17 päivänä heinäkuuta 1969 annetun neuvoston direk-*

tiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä kesäkuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/303/ETY, 12 artiklan 1 kohdan e alakohdalla on tulkittava siten, että osakeyhtiöiden ja rajavastuuyhtiöiden rekisteröinnistä sekä niiden pääoman korotusten rekisteröinnistä kannettavat maksut on määritettävä pelkästään kyseisistä menettelyistä aiheutuvien kustannusten perusteella, jotta niitä voitaisiin pitää korvausluonteisina, kun lisäksi otetaan huomioon, että näillä määrillä voidaan kattaa myös ilmaiseksi suoritetuista, vähämerkityksisistä rekisteröinneistä aiheutuneet kustannukset. Jäsenvaltiolla on näitä määriä lasiessaan oikeus ottaa huomioon kaikki rekisteröintitoimiin liittyvät kustannukset, mukaan lukien niihin kohdistettavissa oleva osuus yleiskuluista. Lisäksi jäsenvaltiolla on oikeus säätää kiinteistä maksuista ja vahvistaa pysyvästi niiden suuruus, kunhan se varmistaa säännöllisin väliajoin, että nämä määrät eivät edelleenkään ylitä kyseisten hallintotoimien keskimääräisiä kustannuksia.

- 2) Yhteisön oikeus on esteenä sille, että direktiivin 69/335/ETY vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevat kanteet voidaan hylätä sillä perusteella, että näiden maksujen maksuunpano on tapahtunut jäsenvaltion viranomaisten anteeksiannettavan virheen johdosta siltä osin kuin kyseisiä maksuja on kannettu pitkän ajanjakson ajan ilman, että nämä viranomaiset tai maksuvelvolliset olisivat tienneet niiden lainvastaisuudesta.
- 3) Yhteisön oikeus ei tällä hetkellä ole esteenä sille, että jäsenvaltio, joka ei ole asianmukaisesti saattanut direktiiviä 69/335/ETY osaksi kansallista oikeusjärjestystään, vastustaa direktiivin vastaisesti kannettujen maksujen palauttamista koskevia kanteita vetoamalla kansalliseen vanhentumisajkaan, joka alkaa kulua kyseisten maksujen eräpäivästä, kun tällainen määräaika ei ole yhteisön oikeuteen perustuvien kanteiden osalta epäedullisempi kuin kansalliseen oikeuteen perustuvien kanteiden osalta ja kun se ei tee yhteisön oikeuden mukaisten oikeuksien käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi.
- 4) Direktiivin 69/335/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 10 artiklan ja 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan säännösten perusteella niitä yhdessä tulkittaessa yksityisille muodostuu oikeuksia, joihin he voivat vedota kansallisissa tuomioistuimissa.

(¹) EYVL C 229, 2.9.1995.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

4 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-97/96 (Oberlandesgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Verband deutscher Daihatsu-Händler eV vastaan Daihatsu Deutschland GmbH (¹)

(Yhtiöoikeus — Tilinpäätös — Julkistamisen laiminlyönnistä säädetyt seuraamukset — Ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 6 artikla)

(98/C 41/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-97/96, jonka Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Verband deutscher Daihatsu-Händler eV vastaan Daihatsu Deutschland GmbH ennakkoratkaisun niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8) 6 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 4.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY 6 artiklaa on tulkittava siten, että sen kanssa on ristiriidassa kansallinen lain-säädäntö, jonka mukaan ainoastaan osakkaat, velkojat tai useamman yrityksen yhteinen yritysneuvosto taikka yhtiön yritysneuvosto voivat vaatia tässä kansallisessa laissa säädetyn seuraamuksen määräämistä, kun yhtiö ei ole noudattanut ensimmäisessä direktiivissä 68/151/ETY tarkoitettua tilinpäätöksen julkistamisvelvollisuutta.
- 2) Koska direktiivi ei voi sellaisenaan luoda velvoitteita yksityisille ja koska siihen ei näin ollen voida sellaise-

naan vedota yksityisiä vastaan, ei ole tarpeen tutkia, onko ensimmäisen direktiivin 68/151/ETY 6 artiklalla välitön oikeusvaikutus.

(¹) EYVL C 145, 18.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

11 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-55/96 (Corte d'appello di Milanon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Job Centre coop. arl (¹)

(*Palvelujen tarjoamisen vapaus — Työnvälitystoiminta — Yksityisiä yrityksiä koskeva työnvälitystoiminnan kieltäminen — Julkisen vallan käyttö*)

(98/C 41/09)

(*Oikeudenkäyntikieli: italia*)

(*Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa*)

Asiassa C-55/96, jonka Corte d'appello di Milano (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa hakemuslainkäytömenettelyssä (giurisdizione volontaria), jonka on pannut vireille Job Centre coop. arl, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 48, 49, 55, 56, 59, 60, 62, 66, 86 ja 90 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit G. F. Mancini ja P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), julkisasiamies: M. B. Elmer, kirjaaja: hallintovirkkamies L. Hewlett, on antanut 11.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Julkisiin työnvälitystoimistoihin sovelletaan EY:n perustamissopimuksen 86 artiklaan sisältyvää kieltä, jos tämän määräyksen soveltaminen ei estä niitä hoitamasta niille uskottua erityistehtävää. Jäsenvaltio, joka on kieltänyt muita kuin näitä toimistoja välittämästä millään tavalla työpaikkoja tai työvoimaa, rikkoo EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan 1 kohtaa, kun se luo sellaisen tilanteen, jossa julkiset työnvälitystoimistot väistämättä rikkovat perustamissopimuksen 86 artiklan määräyksiä. Näin on erityisesti silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

— *julkiset työnvälitystoimistot eivät selvästikään kykene tyydyttämään kysyntää työmarkkinoilla kaikkien toimialojen osalta;*

— *yksityisten yhteisöjen on todellisuudessa mahdotonta harjoittaa työnvälitystoimintaa, koska jäsenvaltio on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jossa kielletään tällainen toiminta rikos- ja hallinto-oikeudellisten seuraamusten uhalla;*

— *kyseinen työnvälitystoiminta voi ulottua myös muiden jäsenvaltioiden kansalaisiin tai muiden jäsenvaltioiden alueelle.*

(¹) EYVL C 133, 4.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

11 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-246/96 (Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Mary Teresa Magorrian ja Irene Patricia Cunningham vastaan Eastern Health and Social Services Board ja Department of Health and Social Services (¹)

(*Miespuolisten ja naispuolisten työntekijöiden samapalkkaisuus — EY:n perustamissopimuksen 119 artikla — Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetty pöytäkirja N:o 2 — Ammatilliset sosiaaliturvajärjestelmät — Osa-aikatyöntekijöiden jättäminen ilman sellaista asemaa, joka oikeuttaa tiettyihin vanhuuseläkkeitä täydentäviin lisäetuuksiin — Ajankohta, josta alkaen täydentävien lisäetuuksien laskennan pitää alkaa — Kansallisiin menettelysääntöksiin perustuvat määräajat*)

(98/C 41/10)

(*Oikeudenkäyntikieli: englantia*)

(*Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa*)

Asiassa C-246/96, jonka Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal, Belfast, on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Mary Teresa Magorrian ja Irene Patricia Cunningham vastaan Eastern Health and Social Services Board ja Department of Health and Social Services ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 119 artiklan sekä tätä perustamis-

sopimusmääräystä koskevan, Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen liitetyn pöytäkirjan N:o 2 tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava toisen jaoston puheenjohtaja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini (esittelevä tuomari), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray ja G. Hirsch, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Laskettaessa välillisen sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneille osa-aikatyöntekijöille kuuluvia lisäetuksia heille karttuneet palveluskaudet on otettava huomioon 8.4.1976 alkaen eli siitä päivästä alkaen, jolloin asiassa 43/75, Defrenne, annettiin tuomio.*
- 2) *Yhteisön oikeuden kanssa on ristiriidassa se, että EY:n perustamissopimuksen 119 artiklaan perustuvaan vaatimukseen saada tunnustetuksi kantajien oikeus liittyä ammatilliseen eläkejärjestelmään sovelletaan kansallista säännöstä, jonka mukaan oikeuden ajalliset vaikutukset kanteen menestyessä on rajoitettu kanteen nostamista edeltävään kahteen vuoteen.*

(¹) EYVL C 269, 14.9.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto),

16 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-104/96 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Coöperatieve Rabobank Vecht en Plassengebied BA vastaan Erik Aarnoud Minderhoud (Mediasafe BV:n konkurssipesän hoitaja) (¹)

(Yhtiöoikeus — Ensimmäinen direktiivi 68/151/ETY — Soveltamisala — Yhtiön edustaminen — Eturistiriita — Hallituksen jäsenen puuttuva kelpoisuus tehdä yhtiötä sitova oikeustoimi)

(98/C 41/11)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-104/96, jonka Hoge Raad der Nederlandenin on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Coöperatieve Rabobank Vecht en Plassengebied BA vastaan Erik Aarnoud Minderhoud (Mediasafe BV:n konkurssipesän hoitaja) ennakkoratkaisun niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa

tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, 14.3.1968, s. 8) 9 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Ragnemalm (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini ja P. J. G. Kapteyn, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 16.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Se, miten yhtiön toimielinten jäsenten tekemiin oikeustoimiin voidaan vedota kolmatta henkilöä vastaan tilanteessa, jossa yhtiön toimielinten jäsenten ja yhtiön välillä on eturistiriita, ei kuulu niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY soveltamisalaan, vaan se kuuluu kansallisen lainsäätäjän toimivaltaan.

(¹) EYVL C 145, 18.5.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-129/96 (Belgian Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Inter-Environnement Wallonie ASBL vastaan Région wallonne (¹)

(Direktiivi 91/156/ETY — Täytäntöönpanolle varattu määräaika — Määräajan vaikutukset — Jätteen käsite)

(98/C 41/12)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-129/96, jonka Belgian Conseil d'État on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Inter-Environnement Wallonie ASBL vastaan Région wallonne ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 5 ja 189 artiklan tulkinnasta sekä jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39) 1 artiklan a alakohdan tulkinnasta, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja R. Schintgen sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L.

Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Ainetta ei voida jättää jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettua jätteen käsitteen ulkopuolelle, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY, pelkästään siitä syystä, että aine on suoraan tai välillisesti mukana teollisuustuotantoprosessissa.*
- 2) *ETY:n perustamissopimuksen 5 artiklan toinen kohta ja 189 artiklan kolmas kohta sekä direktiivi 91/156/ETY edellyttävät, että jäsenvaltio, jolle direktiivi on osoitettu, pitääntyy direktiivin täytäntöönpanolle varatun määräajan kuluessa antamasta säännöksistä, jotka ovat omiaan vakavasti vaarantamaan direktiivissä säädetyn tavoitteen toteuttamisen.*

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto),

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa C-402/96 (Oberlandesgericht Frankfurt am Mainin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (¹)

(Eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä — Toiminimi)

(98/C 41/13)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käänös; lopullinen käänös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-402/96, jonka Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, joka koskee kaupparekisteriin merkitsemistä ja jossa valittajana on European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, ennakkoratkaisun eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (EETEY) 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2137/85 (EYVL L 199, 31.7.1985, s. 1) 5 artiklan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: A. La Pergola, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Eurooppalaisesta taloudellisesta etuyhtymästä (EETEY) 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2137/85 5 artiklan a alakohdassa on tulkittava siten, että EETEYn nimessä on välttämättä oltava sanat eurooppalainen taloudellinen etuyhtymä tai lyhenne EETEY, kun taas muista seikoista, jotka on mainittava nimessä, voidaan säätää sen valtion kansallisessa oikeudessa, jossa etuyhtymällä on kotipaikka.

(¹) EYVL C 74, 8.3.1997.

Bundesgerichtshofin 17.6.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Farmitalia Carlo Erba Srl:ia koskevassa valitusasiassa

(Asia C-392/97)

(98/C 41/14)

Bundesgerichtshof on pyytänyt 17.6.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 18.11.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua Farmitalia Carlo Erba Srl:ia koskevassa valitusasiassa seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Edellytetäänkö lääkkeiden lisäsuojatodistuksen aikaansaamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1768/92 (¹) 3 artiklan b alakohdassa, että tuote, jolle haetaan lisäsuojatodistusta, on merkitty lääkkeen markkinoille saattamista koskevaan lupaan vaikutukselliseksi ainesosaksi?

Eivätkö 3 artiklan b alakohdan edellytykset näin ollen täyty, kun lääkkeen rekisteröinti-ilmoituksessa esitetään vaikutuksellisena ainesosana aineen jokin tietty yksittäinen suola, kun taas lisäsuojatodistusta haetaan vaikuttavana aineena olevalle vapaalle emäkselle ja/tai sen muille suoloille?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Millä perusteilla arvioidaan, suojaako tuotetta voimassa oleva peruspatentti 3 artiklan a alakohdassa tarkoitettu tavoin, kun lisäsuojatodistusta haetaan vaikuttavana aineena olevalle vapaalle emäkselle ja sen kaikille suoloille, vaikka peruspatentti koskee patenttihakemuksensa mukaisesti ainoastaan tätä vapaata emästä ja esitetyssä esimerkkitapauksessa lisäksi sen yhtä ainoaa suolaa? Ratkaiseeko tältä osin peruspatentin patenttivaatimuksen sanamuoto vai tähän perustuvan patenttisuojan laajuus?

(¹) EYVL L 182, 2.7.1992, s. 1.

Verwaltungsgericht Hallen 1.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG vastaan Landkreis Burgenlandkreis

(Asia C-393/97)

(98/C 41/15)

Verwaltungsgericht Halle on pyytänyt 1.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 19.11.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG vastaan Landkreis Burgenlandkreis seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko EU:n lainsäädäntö, erityisesti jauhetun lihan ja raakalihavalmisteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen sovellettavista vaatimuksista 14 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/65/EY ⁽¹⁾, ristiriidassa sellaisen kansallisen sääntelyn kanssa, jonka mukaan erilaisia jauhelihatuotteita, mukaan lukien valmisruoat, saadaan tarjota myytäväksi ainoastaan niiden valmistuspäivänä, ellei niitä ole pakattu niiden loppukäyttäjille tarkoitettuihin yksittäispakkauksiin tai pakastettu?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko nämä EU:n säännökset sovellettavissa myös sellaisissa olosuhteissa, joissa jauhelihatuotteiden valmistajan liikepaikka ja tuotteiden myyntipaikka sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa?

⁽¹⁾ EYVL L 368, 31.12.1994, s. 10.

Helsingin käräjäoikeuden 5.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa kihlakunnan-syyttäjä vastaan Sami Lasse Juhani Heinonen

(Asia C-394/97)

(98/C 41/16)

Helsingin käräjäoikeus on pyytänyt 5.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 25.11.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa kihlakunnansyyttäjä vastaan Sami Lasse Juhani Heinonen ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Voidaanko tullittomuusasetusta ⁽¹⁾ ja matkustajaliikennedirektiiviä ⁽²⁾ tulkita siten, että oluen ja muiden alkoholijuomien matkustajatuonnille asetetut jäsenvaltioiden kansalliset rajoitukset, jotka perustuvat tullittomuusasetuksen johdanto-osan 9 kappaleessa ja perus-

tamissopimuksen 36 artiklassa mainittuihin syihin tai muihin yleiseen etuun perustuviin pakottaviin vaatimuksiin, ovat yhteensopivia asetuksen ja direktiivin säännösten kanssa?

- 2) Ovatko edellä ennakkoratkaisupyyntönsä kohdassa IV 6 esitetyt seikat (a—h) sellaisia syitä, joihin perustuvat jäsenvaltion kansalliset rajoitukset ovat yhteensopivia tullittomuusasetuksen ja matkustajaliikennedirektiivin säännösten kanssa?
- 3) Voidaanko alkoholijuomien, joilla tarkoitetaan tässä kysymyksessä myös olutta, matkustajatuonnin rajoittamista matkan ajallisen keston perusteella pitää tullittomuusasetuksen ja matkustajaliikennedirektiivin säännösten kanssa yhteensopivana sääntelynä?

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta (EYVL Eriyispainos 1994, alue 02 nide 03, s. 146).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi (69/169/ETY), annettu 28 päivänä toukokuuta 1969, kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteve-roihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta (EYVL Eriyispainos 1994, alue 09 nide 01, s. 10).

Tribunal Superior de Justicia del País Vascon (Sala de lo Contencioso-Administrativo) 30.7.1997 tekemällään päätöksillä esittämät ennakkoratkaisupyyntönsä asioissa Administración del Estado vastaan Juntas Generales de Guipuzcoa ja Diputación Foral de Guipuzcoa, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava ja Diputación Foral de Alava, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; ja asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco ja Diputación Foral de Bizkaia

(Yhdistetyt asiat C-400/97, C-401/97 ja C-402/97)

(98/C 41/17)

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) on 30.7.1997 tekemällään päätöksillä, jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 1.12.1997, pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa Administración del Estado vastaan Juntas Generales de Guipuzcoa ja Diputación Foral de Guipuzcoa, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava ja Diputación Foral de Alava, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco; ja asiassa Administración del Estado vastaan Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, jossa väliintulijana on Gobierno Vasco ja Diputación Foral de Bizkaia.

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco pyytää yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko ETY:n perustamissopimuksen 52 artiklaa tulkittava siten, että sen vastaisena sekä mahdollisesti perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan vastaisena on pidettävä sellaista jäsenvaltion itsehallintoalueeseen (Comunidad Autónoma) kuuluvalla alueella sovellettavaa lainsäädäntöä, joka koskee investointien tukemiseen ja taloudellisen toiminnan edistämiseen tarkoitettuja kiireellisiä verotuksellisia toimenpiteitä, joita sovelletaan verovelvollisiin, jotka maksavat veronsa yksinomaan kyseisen alueen Hacienda Foralille ja joiden verotuksellinen kotipaikka on tällä alueella tai jotka toteuttavat suurimman osan liikevaihdostaan siellä taikka joiden verotuksellinen kotipaikka on tällä alueella ja joiden siellä toteuttama liikevaihto edelliseltä tilivuodelta oli yli 25 prosenttia sen koko liikevaihdosta, kun näitä samoja toimenpiteitä ei sovelleta muihin luonnollisiin henkilöihin tai oikeushenkilöihin, jotka asuvat tai joilla on kotipaikka muualla samassa valtiossa tai muussa Euroopan yhteisöjen jäsenvaltiossa?

Euroopan yhteisöjen komission 2.12.1997 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-404/97)

(98/C 41/18)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 2.12.1997 kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Komission asiamiehet ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Dimitris Triantafyllou ja Ana Maria Alves Vieira, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— toteaa, että koska Portugalin tasavalta ei ole asetetussa määräajassa poistanut ja perinyt takaisin EPAC (Empresa para a Agroalimentação e Cereais, SA) -nimiselle yritykselle perusteettomasti myönnettyjä tukia, se ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti 9.7.1997 tehdyn komission päätöksen C(97) 2130 mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan,

— velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 ja 191 artiklan nojalla Portugalin tasavallan olisi pitänyt täytäntöönpanna kyseisen komission päätös siinäkin tapauksessa, että päätöksen

laillisuus olisi kyseenalaista. Portugalin tasavalta ei ole vedonnut asiassa C-330/97 ⁽¹⁾ siihen, että päätöksen täytäntöönpano olisi täydellisen mahdotonta, eikä yrityksen selvitystila (mihin ei ole kuitenkaan vedottu) tarkoita missään tapauksessa täytäntöönpanon täydellistä mahdottomuutta.

Se, että Portugalin tasavalta on jatkanut kyseisellä päätöksellä sille asetettujen velvoitteiden laiminlyömistä, tarkoittaa sekä sitä, että Portugalin tasavalta on rikkonut perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohtaa, koska se ei vieläkaan noudata kyseisen päätöksen lykkäävää vaikutusta, jonka tarkoituksena on estää yhteismarkkinoille soveltumattomien tukien maksaminen, että sitä, että se on rikkonut välillisesti perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohtaa, jossa määrätään sellaisten päätösten tekemisestä, joilla velvoitetaan jäsenvaltio poistamaan yhteisön oikeuden vastainen tuki.

⁽¹⁾ EYVL C 357, 22.11.1997, s. 14.

Finanzgericht Bremenin 7.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, aiemmin "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, vastaan Hauptzollamt Bremen

(Asia C-405/97)

(98/C 41/19)

Finanzgericht Bremen on pyytänyt 7.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 3.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, aiemmin "Deutsche EIG" Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH, vastaan Hauptzollamt Bremen seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko yhteistä tullitariffia, sellaisena kuin se on tariffija tilastonimikkeistöstä sekä yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 10 päivänä elokuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2551/93 (EYVL L 241, 27.9.1993, s. 1) liitteellä I (yhdistetty nimikkeistö 1994) muutettuna, tulkittava niin, että kolmannelle maasta tuodut kuivatut ja murskatut saksanpähkinät, jotka on ensin varastoitettu Euroopan yhteisössä tullivarastoon pakastettuna ja jotka luovutetaan sulatettuna vapaaseen liikkeeseen, kuuluvat nimikkeeseen 0802?
- 2) Jos vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, oliko 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 522 artiklan 3 kohta, joka on korvattu 19.12.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3254/94 (EYVL L 346, 31.12.1994, s. 1) 522 artiklalla, pätemätön?

- 3) Jos vastaus toiseen kysymykseen on myöntävä, sovelletaanko kyseisten tullikoodeksin soveltamissäännösten 522 artiklaa, tulkittuna yhdessä 526 artiklan 4 kohdan kanssa, sellaisena kuin nämä säännökset ovat 19.12.1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3254/94 1 artiklan 16 ja 18 alakohdalla muutettuna, tull ilmoituksiin myös ennen 7.1.1995?

Euroopan yhteisöjen komission 4.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-406/97)

(98/C 41/20)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Michel Nolin, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet direktiivien, jotka niille on osoitettu, täytäntöönpanemiseksi säädetyssä määräajassa. Tässä asiassa kyseinen määräaika päättyi 15.12.1993 ilman, että Luxemburgin suurherttuakunta olisi toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74.

Oberster Gerichtshofin, Itävalta, 22.10.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung vastaan 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH selvitystilassa, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf ja 4. Maria-Margareta Junkersdorf

(Asia C-407/97)

(98/C 41/21)

Oberster Gerichtshof, Itävalta, on pyytänyt 22.10.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung vastaan 1. Adolf Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH selvitystilassa, 3. Hans-Eberhard Junkersdorf ja 4. Maria-Margareta Junkersdorf seuraavaan kysymykseen:

Onko Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymis ehdosta ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan⁽¹⁾ 70 artiklaa, jonka mukaan poiketen niistä sopimuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, Itävallan tasavalta saa pitää voimassa vapaa-ajan asuntoja koskevan lainsäädäntönsä viiden vuoden ajan liittymisestä (1.1.1995), tulkittava siten, että 1.10.1996 voimaan tulleen vuoden 1996 Tiroler Grundverkehrsgesetzin (Landesgesetzblatt für Tirol, nro 61/1996) 40 §:n 2 ja 5 momenttiin sisältyvät siirtymäsäännökset kuuluvat kyseisessä artiklassa tarkoitettuun voimassa olevaan lainsäädäntöön, vai onko kyseistä artiklaa tulkittava niin, että näitä lain säännöksiä on pidettävä uutena lainsäädäntönä sen vuoksi, että Itävallan Verfassungsgerichtshofin oikeuskäytännön mukaan aikaisempien Tiroler Grundverkehrsgesetzen säännöksiä ei voitu soveltaa kysymyksessä olevaan tapaukseen?

⁽¹⁾ EYVL C 241, 29.8.1994, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 5.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-409/97)

(98/C 41/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 5.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Marie Wolfcarius, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/85/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-406/97⁽²⁾; täytäntöönpanoa varten säädetty määräaika päättyi 19.10.1994.

⁽¹⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 1.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 11.

Pretura circondariale di Bolognan 29.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa E. D. Srl vastaan Italo Fenocchio

(Asia C-412/97)

(98/C 41/23)

Pretura circondariale di Bologna on pyytänyt 29.11.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.1997 saapuneella päätöksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa E. D. Srl vastaan Italo Fenocchio seuraavaan kysymykseen:

Onko Codice di procedura civile (siviiliprosessilaki) 633 §:n viimeisessä momentissa säädetty kielto, jonka perusteella tuomioistuim ei voi antaa maksamismääräystä, joka olisi annettava tiedoksi vastaajalle Italian tasavallan tai sen alaisuuteen kuuluvien alueiden ulkopuolella, katsottava sellaiseksi rajoitukseksi tai vaikutuksestaan vastaavaksi toimenpiteeksi, joka rajoittaa suoraan tai välillisesti taikka tosiasiallisesti tai mahdollisesti Rooman sopimuksen 34, 59 ja 73 b artiklassa vahvistettua tavaroiden, palvelujen tai pääomien vapaata liikkuvuutta?

Euroopan yhteisöjen komission 4.12.1997 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-413/97)

(98/C 41/24)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 4.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön johtava oikeudellinen neuvonantaja Richard B. Wainwright ja oikeudellisella yksiköllä toimiva kansallinen virkamies Karin Scheyer, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY⁽¹⁾ 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-406/97⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74.

⁽²⁾ Katso tämän virallisen lehden s. 11.

Euroopan yhteisöjen komission 5.12.1997 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-414/97)

(98/C 41/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 5.12.1997 kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Komission asiamiehet ovat oikeudellinen neuvonantaja Miguel Díaz-Llanos La Roche ja

oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Espanjan kuningaskunta on katsonut, että sellaisten aseiden, ammusten ja materiaalien maahantuonti ja yhteisön sisällä tapahtuvat luovutukset, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan sotilastarkoituksiin, ja jotka eivät ole 17.5.1977 annetun direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ liitteessä F olevassa 23 ja 25 kohdassa mainittuja ilma-aluksia tai sota-aluksia, on vapautettu arvonlisäverosta, riippumatta siitä, mitä säädetään saman direktiivin 2 artiklan 2 kohdassa, 28 a artiklassa, 14 artiklassa ja 28 c artiklan b kohdassa, se ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan,
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 2 kohdassa ja 28 a artiklassa säädetään yleisesti, että arvonlisäveroa on kannettava kaikesta tavaroiden maahantuonnista ja yhteisön sisällä tapahtuvista luovutuksista. Direktiivin 14 ja 28 c artiklassa on lueteltu ne vapautukset verovelvollisuudesta, jotka jäsenvaltioiden on myönnettävä tai jotka ne voivat myöntää yhteisön omien varojen yhdenmukaiseksi keräämiseksi kaikissa jäsenvaltioissa. Näihin direktiivin 14 ja 28 c artiklassa tyhjentävästi lueteltuihin vapautuksiin eivät kuulu ne Espanjassa annetussa laissa nro 6/87 verovelvollisuudesta vapautetut aseet, ammukset ja materiaalit, jotka on tarkoitettu käytettäväksi ainoastaan sotilastarkoituksiin. Direktiivin 28 artiklan 3 kohdan b alakohdassa, johon Espanjan kuningaskunta on vedonnut, viitataan jäsenvaltioihin, jotka direktiivin voimaantullessa olivat vapauttaneet arvonlisäverovelvollisuudesta tietyt liiketoimet, ja siinä sallitaan jäsenvaltioiden pysyttävän nämä vapautukset voimassa siirtymätoimenpiteenä. Koska Espanjan kuningaskunnalle ei myönnetty Espanjan liittymisestä Euroopan yhteisöön tehdyn asiakirjan liitteessä XXXVI eikä kyseisen asiakirjan missään muussakaan määräyksessä tällaista määräaika, se säätii arvonlisäverosta lailla nro 30/85, jota alettiin soveltaa 1.1.1986 lukien. Vasta yli vuoden kuluttua tästä päätettiin sotilas- materiaalien maahantuonti ja yhteisön sisäiset luovutukset vapauttaa verovelvollisuudesta taannehtivin vaikutuksin siitä päivästä lukien, jolloin arvonlisäveroa oli alettu kantaa Espanjassa.

On totta, että direktiivin 77/388/ETY 28 artiklassa mainittu siirtymäaika vahvistettiin aluksi viideksi vuodeksi 1.1.1978 lukien. Samoin pitää paikkansa, että koska jäsenvaltiot eivät saaneet neuvostossa aikaan päätöstä, siirtymäaika on jatkettu ja tämän seurauksena ne jäsenvaltiot, jotka olivat tuolloin vapauttaneet liitteessä F mainitut liiketoimet verovelvollisuudesta, voivat pysyttää voimassa

nämä vapautukset. Näin ei kuitenkaan ollut Espanjan kuningaskunnan osalta ennen 1.1.1993. Espanjan kuningaskunnan on sallittu myöntävän kyseisen vapautuksen tuosta päivästä lukien, mutta vain direktiivin 77/388/ETY liitteessä F olevassa 23 ja 25 kohdassa säädettyjen liiketoimien osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-415/97)

(98/C 41/26)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies Paolo Stancanelli, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuurisineiden palauttamisesta 15 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, edellytetään, että jäsenvaltiot noudattavat direktiivin täytäntöönpanemiseksi säädettyä määräaika. Tämä määräaika päättyi 15.12.1993 ilman, että Italian tasavalta olisi toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä komission vaatimuksissa mainitun direktiivin täytäntöönpanemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74.

Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-416/97)

(98/C 41/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa 9.12.1997 kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Komission asiamies on oikeudellisen yksikön virkamies Francesco Ruggeri Laderchi, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg-Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut

- a) eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/119/EY⁽¹⁾,
- b) eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/42/EY⁽²⁾,
- c) haitallisten aineiden ja tuotteiden suurimmista saltiluista pitoisuuksista rehuissa annetun neuvoston direktiivin 74/63/ETY muuttamisesta 22 päivänä huhtikuuta 1994 annetun neuvoston direktiivin 94/16/EY⁽³⁾ ja
- d) tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta annetun direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/118/EY⁽⁴⁾

mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisten direktiivien noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

2. velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Koska EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, jäsenvaltioiden on noudatettava direktiiveissä säädettyjä täytäntöönpanoa koskevia määräaikoja. Kyseinen määräaika päättyi ilman

että Italian tasavalta oli antanut komission vaatimuksissa mainittujen direktiivien noudattamisen edellyttämiä tarpeellisia säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 201, 4.8.1994, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 104, 23.4.1994, s. 32.

⁽⁴⁾ EYVL L 340, 31.12.1993, s. 15.

Euroopan yhteisöjen komission 9.12.1997 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-417/97)

(98/C 41/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.12.1997 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Christina Tufvesson, ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Luxemburg-Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut sijoituspalveluista arvopaperimarkkinoilla 10 päivänä toukokuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/22/ETY⁽¹⁾ 31 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY:n perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan ja 5 artiklan ensimmäisen kohdan pakottavan luonteen vuoksi niiden jäsenvaltioiden, joille direktiivi on osoitettu, on toteutettava direktiivin täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet ennen tätä tarkoitusta varten säädetyin määräajan päättymistä. Tämä määräaika päättyi 1.7.1995 ilman, että Luxemburgin suurherttuakunta olisi toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL L 141, 11.6.1993, s. 27.

Alankomaiden Raad van Staten 25.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Asia C-418/97)

(98/C 41/29)

Alankomaiden Raad van State on pyytänyt 25.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 11.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa ARCO Chemie Nederland Ltd vastaan Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko pelkästään sen perusteella, että LUWA-bottomsiin⁽¹⁾ kohdistetaan direktiivin 75/442/ETY⁽²⁾ liitteessä II B mainittu toimenpide, katsottava, että kysymys on tämän aineen hävittämisestä ja että tätä ainetta on pidettävä direktiivissä 75/442/ETY tarkoitettuna jätteenä?
2. Jos vastaus kysymykseen 1 on kieltävä, riippuuko vastaus kysymykseen, onko LUWA-bottomsin käyttämistä polttoaineena pidettävä hävittämisenä, siitä,
 - a) onko Luwa-bottoms vallitsevien yhteiskunnallisten käsitysten mukaan jätettä, mihin liittyen merkitystä on erityisesti sillä, voidaanko tätä ainetta hyödyntää ilman huomattavia muutoksia ympäristöhygieenisesti vastuullisella tavalla polttoaineena?
 - b) vastaako LUWA-bottomsin käyttäminen polttoaineena yleisesti käytettävää menetelmää jätteen hyödyntämiseksi?
 - c) onko kysymys päätuotteesta vai sivutuotteesta (jännöksestä)?

⁽¹⁾ LUWA-bottomsiksi kutsuttu tuote on yksi valittajan tuotantoprosessissa saatavista tuotteista. Tuotantoprosessissa syntyy propyleenioksidin ja tertiaarisen butyylialkoholin lisäksi molybdeeniä sisältävä hiilivetyvirta. Molybdeeni saadaan propyleenioksidin valmistukseen käytettävistä katalyyteistä. Tähän tarkoitukseen käytettävässä laitteessa molybdeeni erotetaan hiilivetyvirrasta, minkä jälkeen syntyy ainetta, jota valittaja kutsuu LUWA-bottomsiksi. LUWA-bottomsin lämpöarvo on 25–28 MJ/kg.

⁽²⁾ EYVL L 194, 25.7.1975, s. 47.

Hof van Cassatie van België 4.12.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Leather-tex Divisione Sintetici SpA vastaan BVBA Bodetex

(Asia C-420/97)

(98/C 41/30)

Hof van Cassatie van België on pyytänyt 4.12.1997 tekemällään, 11.12.1997 yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon saapuneella päätöksellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Leathertex Divisione Sintetici SpA vastaan BVBA Bodetex seuraavaan kysymykseen:

Onko Brysselin yleissopimuksen 5 artiklan 1 luetelmakohtaa ja 2 artiklaa, siltä osin kuin ne soveltuvat tähän asiaan, tulkittava siten, että useampiosainen kanne, joka koskee eri velvoitteita, jotka perustuvat yhteen sopimukseen, voidaan saattaa yhden ainoan tuomioistuimen käsiteltäväksi, vaikka sen maan liittymäsääntöjen mukaan, jonka tuomioistuimen käsiteltäväksi asia on saatettu, niistä sopimusvelvoitteista, joihin kanne perustuu, toinen on täytettävä kyseisen tuomioistuimen kotivaltiossa ja toinen josain toisessa Euroopan yhteisöjen jäsenvaltiossa, ottaen huomioon se, että tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi asia on saatettu, päättää sille esitetyn kanteen perusteella, että kanteessa tarkoitetut kaksi velvoitetta eivät ole toisilleen alisteisia vaan että ne ovat samanarvoisia?

Tribunal de grande instance de Meaux'n (ensimmäinen jaosto) 13.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Yves Tarantik vastaan Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne

(Asia C-421/97)

(98/C 41/31)

Tribunal de grande instance de Meaux (ensimmäinen jaosto) on pyytänyt 13.11.1997 tekemällään, yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 11.12.1997 saapuneella päätöksellä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Yves Tarantik vastaan Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne.

Tribunal de grande instance de Meaux (ensimmäinen jaosto) on pyytänyt yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kantajan esittämät tilastolliset ja verotuksen kehittymistä koskevat tiedot sekä Ranskan veroviranomaisten huomautukset sekä ajoneuvon hyväksymispäivä huomioon ottaen siihen, ovatko kantajan Jaguar-merkkisestä ajoneuvosta: 24 verohevosvoiman verotuksellinen teho, rekisteröinti tunnukselle 197 AT 77 ja käyttöönottopäivä 11.4.1979, kannetun veron määräytymiseen vaikuttavat kriteerit objektiiviset eli ettei niillä ole minkäänlaisia ETY:n perustamissopimuksen 95 artiklassa kiellettyjä syrjiäviä vaikutuksia, sekä erityisesti siihen:

- onko veroluokan, johon kuuluvat verotukselliselta teholtaan 18 hevosvoimaa ylittävät maahantuodut ajoneuvot, ja veroluokan, johon kuuluvat vastaavat ajoneuvot, joiden verotuksellinen teho on 15—16 hevosvoimaa, välinen progressiokerroin syrjivä,
- onko verotus 28.12.1956, 23.12.1977, 24.6.1987, 12.1.1988 ja 20.9.1991 annettujen soveltamisohjeiden, sellaisina kuin ne on taannehtivasti vahvistettu 22.6.1993 annetun varainhoitolain muuttamisesta annetun lain 35 artiklalla, vuoksi syrjivää sellaisten omistajien kannalta, joiden ajoneuvoille ei ole Ranskassa myönnetty tyyppihyväksyntää, eli ajoneuvoille, jotka hyväksytään ajoneuvokohtaisesti,
- jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko teholtaan 100 kilowattia ylittävän ajoneuvon omistajalla oikeus yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden perusteella, joita ovat yhdenvertainen kohtelu verotuksessa ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja sen pöytäkirjojen määräykset, vedota syrjintään ja vaatia sen toteamista, että vero on kannettu perusteetomasti, koska se on syrjivä ja määräytyy epätasaisesti.

Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencia 11.11.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Travel Vac, S. L. vastaan Manuel José Antelm Sanchís

(Asia C-423/97)

(98/C 41/32)

Juzgado de 1ª Instancia nº 22 de Valencia on pyytänyt 11.11.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 15.12.1997, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Travel Vac, S. L. vastaan Manuel José Antelm Sanchís seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuuluuko kiinteistön osa-aikaista käyttämistä koskeva sopimus yleisesti taikka erityisesti oikeudenkäynnin kohteena oleva sopimus (oikeudenkäntiasiakirjan s. 76) direktiivin ⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyihin sopimuksiin, joihin direktiiviä ei sovelleta?
2. Jos edellä mainitun artiklan nojalla ja kiinteistön osa-aikaista käyttämistä koskevan sopimuksen luonteen vuoksi oikeudenkäynnin kohteena olevaan sopimukseen ei sovelleta direktiiviä, voiko tämän oletuksenvaaran poissulkemisen estää se seikka, että oikeudenkäynnin kohteena oleva sopimus ei koske ainoastaan kiinteistöä, vaan myöskin sopimukseen liittyviä palveluja ja muita velvoitteita (kolmas lauseke), jotka ovat arvoltaan suurempia kuin kiinteistö (kiinteistöoikeu-

den arvo on 285 000 Espanjan pesetaa sopimuksen 1 090 000 Espanjan pesetan kokonaisarvosta)?

3. Kuuluuko osa-aikaisesti käytettävistä huoneistoista muodostuva turistikeskus, joka sijaitsee Denian kaupungissa, jonne kuluttaja kutsuttiin käymään, edellä mainitun direktiivin 1 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan soveltamisalaan, ottaen huomioon, että Travel Vac, S. L. -yrityksen kotipaikka on osoitteessa Calle Profesor Beltrán Báguena, 5—6^a de Valencia?
4. Perustuuko direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa säädetty kuluttajan oikeus peruuttaa sitoumuksensa oletukseen siitä, että kuluttajaa/ostajaa on johdateltu tai manipuloitu direktiivin 1 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa; jos näin on, miten laajasti tämä direktiivillä suojattu peruuttamisoikeus liittyy myyjän, joka käyttää ”yhden sopimuspuolen harhaanjohtavia sanoja tai tekoja saadakseen toisen sopimuspuolen tekemään sopimuksen, joka muuten olisi jäänyt tekemättä” (Espanjan siviililakikokoelman 1.269 §), vilpilliseen mieleen, ja yleisesti sopimuksenteossa välttämättömään vapaaseen tahdonilmaisuuksiin (Espanjan siviililakikokoelman 1.254, 1.258 ja 1.261 §:t)?
5. Onko yhteisöjen tuomioistuin sitä mieltä, että direktiivin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten on oltava nimenomainen vai voiko se muodostua myös yksiselitteisestä toiminnasta, kuten oikeudenkäynnin kohteena olevassa asiassa, kun kuluttaja ei tullut pankkiin allekirjoittamaan vahvistusta sovittuna aikana eli 17.9.1996, toisin sanoen kolme päivää oikeudenkäyntiasiakirjan sivulla 76 mainitun sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen; kuluttaja vahvisti ja täydensi henkilökohtaisesti tämän menettelynsä myyjän liiketoimissa 17.9.1996 ilmoittaen suullisesti, että ”kaikki on vaikutuksetonta ja että kuluttajan allekirjoittamat asiakirjat on palautettava hänelle”?
6. Ovatko vastikkeet, palautukset ja muut vaikutukset, joista 7 artiklassa säädetään vastikkeina myyjälle 5 artiklan mukaisen kuluttajan peruuttamisoikeuden käyttämisestä, yhteensoveltuvia sopimuksen (oikeudenkäyntiasiakirjan s. 76) neljännen lausekkeen kanssa, jossa sovitaan ”korvaukseksi myyjälle aiheutuneista vahingoista” 25 prosenttia liiketoimen kokonaishinnasta?

⁽¹⁾ Muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta 20 päivänä joulukuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/577/ETY (EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31).

Landgericht Düsseldorfin 8.12.1997 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein (Asia C-424/97)

(98/C 41/33)

Landgericht Düsseldorf — 2 b Zivilkammer — on pyytänyt 8.12.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 15.12.1997, yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Salomone Haim vastaan Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein seuraaviin kysymyksiin:

1. Jos jäsenvaltion oikeudellisesti itsenäisen julkisoikeudellisen elimen virkamies yksittäisen päätöksen osalta kansallista oikeutta soveltaessaan rikkoo primaarista yhteisön oikeutta, niin voiko jäsenvaltion korvausvas-

tuun lisäksi myös julkisoikeudellinen elin olla korvausvastuussa?

2. Myöntävässä tapauksessa: Onko yhteisön oikeutta selvästi rikottu jo sillä, että kansallisella virkamiehellä ei ollut harkintavaltaa, kun hän sovelsi kansallista oikeutta, joka on ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa, tai kun ei hän soveltanut kansallista oikeutta yhteisön oikeuden mukaisesti?
3. Saavatko jäsenvaltion toimivaltaiset elimet asettaa tässä jäsenvaltiossa hyväksytyyn toisen jäsenvaltion kansalaisen, jolla ei ole direktiivin 78/686/ETY⁽¹⁾ 3 artiklassa mainittua pätevyytodistusta, sairaskassakelpoisuuden edellytykseksi sen, että hänellä on työskentelyvaltiossa ammatin harjoittamiseen tarvittava kielitaito?

(¹) EYVL L 233, 24.8.1978, s. 1.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

16 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-19/97, Claude Richter vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾

(Henkilöstö — Henkilökohtaisista syistä myönnetty loma — Palaaminen entisiin tehtäviin — Toimipaikka — Huolenpitovelvollisuus — Hyvän hallinnon periaate — Vahingonkorvauskanne)

(98/C 41/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-19/97, Claude Richter, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Luxemburg, edustajanaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Julian Currall), jossa kantaja on vaatinut vahingonkorvausta siitä, ettei komissio ollut henkilökohtaisista syistä myönnetyn loman päättymisen jälkeen sijoittanut kantajaa uudelleen ensimmäiseen avoimeen virkaan, joka vastaa kantajan palkkaluokkaa ja ura-aluetta, vaikka kantaja oli tähän virkaan soveltuva, ja rikkoi näin Euroopan yhteisöjen virkamiesten henkilöstösääntöjen 40 artiklan 4 kohdan d alakohtaa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 16.12.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*

- 2) *Kukin osapuoli vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-
taan.*

(¹) EYVL C 94, 22.3.1997.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) vastaan Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾

(Polkumyyntitullit — Vahinko — Puolustautumisoikeudet)

(98/C 41/35)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Asiassa T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), kotipaikka Zürich (Sveitsi), edustajinaan aluksi asianajajat Dominique Voillemot ja Hubert de Broca sekä myöhemmin asianajajat Voillemot ja Olivier Prost, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loesch ja Wolter, 11 rue Goethe, vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään Yves Crétien, Antonio Tanca, Hans-Jürgen Rabe ja Georg M. Berrisch), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Nicholas Khan), jossa kantaja vaatii kumoamaan entisestä Neuvostoliitosta peräisin olevan urean tuontiin yhteisön alueelle sovellettavien lopullisten polkumyynnin vastaisten

toimenpiteiden muuttamisesta ja entisestä Tšekkoslova-kiasta peräisin olevan urean tuonnin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden saattamisesta päätökseen 16 päivänä tammikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 477/95 (EYVL L 49, 4.3.1995, s. 1) 1 artiklan, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke ja M. Jaeger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies B. Pastor, on 17.12.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja velvoitetaan korvaamaan lisäksi neuvoston oikeudenkäyntikulut.*

3) *Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 189, 22.7.1995.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-166/95, Mary Karagiozopoulou vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Yhdenvertaisen kohtelun periaate — Valintalautakunnan tekemä arvio)

(98/C 41/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-166/95, Euroopan yhteisöjen virkamies Mary Karagiozopoulou, edustajinaan asianajajat Ariane Tornel ja Thierry Demaseure, Bryssel, ja suullisessa käsittelyssä asianajaja Jean-Noël Louis, Bryssel, kotipaikka Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Gianluigi Valsesia), jossa kantaja vaatii kumoamaan sisäisen kilpailun KOM/B/9/93 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle annettiin suullisesta kokeesta vaadittua vähimmäispistemäärää alhaisempi pistemäärä ja jolla häntä ei otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K.

Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 17.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 268, 14.10.1995.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

17 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-216/95, Ana María Moles García Ortúzar vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Perusteluvollisuuden laajuus — Valintalautakunnan tekemä arvio)

(98/C 41/37)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-216/95, Euroopan yhteisöjen virkamies Ana María Moles García Ortúzar, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Evelyne Korn, 21 rue de Nassau, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään Gianluigi Valsesia ja Ana Maria Alves Vieira), jossa kantaja vaatii kumoamaan sisäisen kilpailun KOM/B/9/93 valintalautakunnan päätöksen, jolla häntä ei otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon, sekä kyseistä kilpailua koskevan ilmoituksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 17.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EYVL C 16, 20.1.1996.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

17 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-217/95, Lucia Passera vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Palkkaluokasta C palkkaluokkaan B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Perusteluvollisuuden laajuus — Valintalautakunnan suorittama arviointi)

(98/C 41/38)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-217/95, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Lucia Passera, kotipaikka Overijse (Belgia), edustajanaan asianajaja Marc-Albert Lucas, Liège, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Evelyne Korn, 21 rue de Nassau, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Gianluigi Valsesia ja Ana Maria Alves Vieira), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan toisaalta sisäisen kilpailun KOM/B/9/93 valintalautakunnan päätöksen olla ottamatta kantajaa soveltuvien hakijoiden luetteloon ja toisaalta kyseistä kilpailua koskevan ilmoituksen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 17.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 16, 20.1.1996.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

17 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-225/95, Fotini Chiou vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Ura-alueelta C ura-alueelle B siirtymistä koskeva sisäinen kilpailu — Valintalautakunnan päätös, jossa todetaan hakijoiden epäonnistuneen suullisessa kokeessa — Valituksen ja kanteen vastaavuus — Miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaate — Syrjintäkielön periaate — Valintalautakunnan tekemä arvio)

(98/C 41/39)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-225/95, Euroopan yhteisöjen virkamies Fotini Chiou, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajaja Lucas Vogel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Christian Kremer, 8—10 rue Mathias Hardt, vas-

taan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Ana Maria Alves Vieira ja Fabrizio Minneci ja suullisessa käsittelyssä Gianluigi Valsesia), jossa kantaja vaatii kumoamaan sisäisen kilpailun KOM/B/9/93 valintalautakunnan päätöksen, jolla kantajalle annettiin suullisesta kokeesta vaadittua vähimmäispistemäärää alhaisempi pistemäärä ja jolla häntä ei otettu soveltuvien hakijoiden luetteloon, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 17.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 77, 16.3.1996.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-12/94, Frédéric Daffix vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Viraltapano — Muutoksenhaku — Asian palauttaminen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen — Tosiseikat — Todistustaakka — Harkintavallan väärinkäyttö — Ilmeinen arviointivirhe — Puolustautumisoikeudet — Henkilöstösääntöjen liitteessä IX oleva 7 artikla)

(98/C 41/40)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-12/94, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies Frédéric Daffix, kotipaikka Bryssel, edustajanaan asianajajat Georges Vandersanden ja Laure Levi, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Mysson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään Dimitrios Gouloussis ja Benoît Cambier), jossa kantaja vaatii kantajan viraltapanosta 18.3.1993 tehdyn komission päätöksen kumoamista ja tarpeellisin osin kantajan valituksen hylkäämisestä tehdyn implisiittisen päätöksen kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa kaikista omista oikeudenkäyntikuluistaan, jotka ovat aiheutuneet asian käsittelystä sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa että yhteisöjen tuomioistuimessa.*

⁽¹⁾ EYVL C 59, 26.2.1994.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-90/95, Walter Gill vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Lääkärintarkastukset — Terveystilaa koskevien tietojen ilmoittamatta jättäminen — Oikeus olla kertomatta terveydentilasta)

(98/C 41/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-90/95, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies Walter Gill, edustajinaan asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane Tornel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa Myson SARL, 30 rue de Cessange, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Julian Currall ja Jean-Luc Fagnart), jossa kantaja vaatii korvausta vastaajan hallinnon tekemäksi väittämistään virkavirheistä aiheutuneesta vahingosta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisistaan.*

3) *Kantaja vastaa asiantuntijan palkkiosta.*

⁽¹⁾ EYVL C 137, 3.6.1995.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-142/95, Jean-Louis Delvaux vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Ylennys — Ansioiden vertailu — Arviointikertomus — Perustelut — Uran samanlaiset edellytykset — Kansalaisuuteen perustuva syrjintä)

(98/C 41/42)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-142/95, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Jean-Louis Delvaux, kotipaikka Rhode-Saint-Genèse (Belgia), edustajanaan asianajaja Nicholas Lhoëst, Bryssel, prosessiosoite Uebersyrenissä (Luxemburg) asianajotoi-

misto Jean-Pascal Lange, 40 rue de Syre, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Julian Currall ja Denis Waelbroeck), jossa kantaja vaatii ensinnäkin kumoamaan kaksi komission päätöstä, joista toinen on julkaistu ”Hallinnollisissa tiedotuksissa” n:o 858, 2.9.1994, ja toinen ”Hallinnollisissa tiedotuksissa” n:o 859, 8.9.1994, sillä perusteella, ettei niissä mainittu kantajan nimeä sellaisten virkamiesten luettelossa, jotka katsottiin ansioituneimmiksi saamaan ylennyksen palkkaluokkaan LA 4, eikä sellaisten virkamiesten luettelossa, jotka tosiasiallisesti ylennettiin palkkaluokkaan LA 4 vuoden 1994 ylennyskierröksellä, toiseksi kumoamaan 3.4.1995 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan valitus hylättiin, ja kolmanneksi, että vastaaja veloitettaisiin maksamaan kantajalle korvaukseksi ylennysmenettelyn sääntöjenvastaisuudesta aiheutuneesta aineettomasta vahingosta 100 000 BEF, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. García-Valdecasas sekä tuomarit J. Azizi ja M. Jaeger, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Kanne hylätään.*

2) *Asianosaiset vastaavat oikeudenkäyntikuluisistaan.*

⁽¹⁾ EYVL C 248, 23.9.1995.

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,**

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-222/95, Antonio Angelini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Työskentelypaikan muutos — Paluu alkuperäiselle työskentelypaikalle — Asettautumiskorvaus)

(98/C 41/43)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-222/95, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Antonio Angelini, jonka toimipaikka on Ispralla sijaitseva yhteinen tutkimuskeskus, edustajanaan asianajaja Giuseppe Marchesini, Italian tasavallan Corte di Casazione, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 rue Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Gianluigi Valsesia), jossa kantaja vaatii kumoamaan komission päätöksen, jolla kantajalle kieltäydettiin maksamasta uudelleenasettautumiskorvausta hänen palattuaan alkuperäiselle työskentelypaikalleen työskenneltyään oman toimielimensä ulkopuolella, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti

A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili, R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on antanut 18.12.1997 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission päätös, joka annettiin tiedoksi 17.5.1995 päivätyllä kirjeellä, ja jossa kantajalle kieltäydettiin maksamasta asettautumiskorvausta, kumotaan.*
- 2) *Komissio veloitetaan suorittamaan kantajalle henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklan 3 kohdassa määrätty korvaus 8 prosentin suuruisine vuotuisine viivästyskorkeineen vaatimuksen esittämispäivästä lukien.*
- 3) *Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 64, 2.3.1996.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO,

18 päivänä joulukuuta 1997,

asiassa T-57/96, Livio Costantini vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Henkilöstö — Asemapaikan vaihtaminen — Paluu alkuperäiseen asemapaikkaan — Asettautumiskorvaus — Päiväraha)

(98/C 41/44)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-57/96, Euroopan yhteisöjen komission virkamies Livio Costantini, joka toimii Ispran yhteisessä tutkimuskeskuksessa, edustajanaan asianajaja Giuseppe Marchesini, Corte di Cassazione, Italia, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Ernest Arendt, 8—10 Mathias Hardt, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään Gianluigi Valsesia), jossa kantaja vaatii kumoamaan komission päätökset olla myöntämättä kantajalle asettautumiskorvausta ja päivärahaa hänen palatessaan alkuperäiseen asemapaikkaansa hänen työskenneltyään toimiemiensä ulkopuolella, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: presidentti A. Saggio sekä tuomarit V. Tiili ja R. M. Moura Ramos, kirjaaja: hallintovirkamies A. Mair, on 18.12.1997 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) *Komission päätös olla maksamatta kantajalle asettautumiskorvausta kumotaan.*

2) *Komissio veloitetaan maksamaan kantajalle henkilöstösääntöjen VII liitteessä olevan 5 artiklan 3 kohdassa säädetty korvaus 8 prosentin vuotuisine korkeineen vaatimuksen esittämispäivästä lukien.*

3) *Kanne hylätään muilta osin.*

4) *Komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan puolet kantajan oikeudenkäyntikuluista. Kantaja veloitetaan vastaamaan omien oikeudenkäyntikulujensa toisesta puolesta.*

(¹) EYVL C 180, 22.6.1996.

Alitalian 26.11.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-296/97)

(98/C 41/45)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Alitalia on nostanut 26.11.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Antonio Tizzano ja Gian Michele Roberti, Napoli, Mario Siragusa, Rooma, Giuseppe Scasellati Sforzolini, Bologna, Matteo Bay, Milano ja Matteo Beretta, Bergamo, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Elvinger Hoss & Prussen, 2 place Winston Churchill.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 15.7.1997 tehdyn komission päätöksen, joka koskee Alitalia-nimisen yhtiön pääoman korotusta,

ja toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa kyseisen päätöksen 1 artiklan 2—8 kohdassa vahvistetut tuen hyväksymisedellytykset,

— kumoaa lisäksi edellytyksen, jonka mukaan Alitalian on vastattava yksin lailla nro 546/1996 perustetusta, varhennettuja vanhuuseläkkeitä koskevasta järjestelmästä aiheutuvista kustannuksista,

— velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan Alitalialle tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on yksityisoikeudellinen lentoliikenteen alalla toimiva osakeyhtiö, joka riitauttaa komission päätöksen, jolla todettiin, että EY:n perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettuja valtion tukia olivat investoinnit, joilla oli tarkoitus toteuttaa yrityksen rakennemuutos ja joita koskevan suunnitelman Italian viranomaiset olivat esittäneet vastaajalle.

Väitteidensä tueksi kantaja esittää seuraavat perusteet:

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdan, 90 artiklan 1 kohdan ja 222 artiklan rikkominen ja virheellinen soveltaminen, koska komissio on katsonut, että Italian valtion holding-yhtiön (IRI) tekemän 2 750 000 000 000 liiran sijoitus ei täytä markkinataloudessa toimivan sijoittajan kriteeriä. Alitalia väittää, että kyseisen pääoman korotuksen yhteydessä ei ole sivuutettu kolmansien optio-oikeuksia, eli kolmansilla on mahdollisuus merkitä erityyppisiä osuuksia pääoman korotuksesta omistamiensa osakkeiden mukaisessa suhteessa. Lisäksi Italian hallitus on kantajan mukaan selvästi ilmoittanut suunnitelmistaan yksityistää Alitalia melko pian sen jälkeen kun pääoman korottaminen on hyväksytty. Yrityksen työntekijöiden kanssa on lisäksi sovittu siitä, että he voivat merkitä heille varatun osan pääoman korotuksesta, minkä jälkeen työntekijät omistavat 20 % yhtiön pääomasta. Koska vastaaja ei kiinnittänyt huomiota näihin seikkoihin, se ei kantajan mukaan ottanut päätöksessään huomioon sijoittajan eli IRI:n laajaa harkintamarginaalia, vaan katsoi tämän sijasta, että 15 %:n kannattavuusaste on riittämätön ja edellytti 20 %:a, mikä on 5 yksikköä korkeampi kuin lentoliikenteen alalla yleensä edellytetty 15 %:n kannattavuusaste. Komissio on siis 20 %:n ”normaalikannattavuuden” lisäksi edellyttänyt sellaisen vuosittaisen vähimmäistuloksen osoittamista (*hurdle rate*), jota sen mukaan sijoittaja edellyttäisi sen vuoksi, että sijoitukseen liittyy edelleen merkittäviä riskejä. Tätä taustaa vasten kantaja toteaa vielä, että yrityksen kannattavuus on laskettu virheellisesti ja väärin perustein, koska siinä ei ole otettu huomioon maksukyvyttömyyden aiheuttamia kustannuksia. Lisäksi se, että Alitalian edellytettiin vastaavan henkilöstön varhennettujen vanhuuseläkkeiden rahoittamisesta kokonaisuudessaan on myöskin vaikuttanut kantajan mukaan siihen, että yrityksen sisäinen kannattavuusaste (*internal rate of return*) oli alhaisempi.

- EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohdan rikkominen ja virheellinen soveltaminen sekä toimivallan ylitys. Alitalian mukaan on täysin käsittämätöntä, että komissio katsoessaan sijoituksen ”valtion tueksi” oli voinut sivuuttaa alkuperäisessä suunnitelmassa esitetyt laskelmat ensinnäkin sen arvioimiseksi, olisiko tukisuunnitelmalle asetettava edellytyksiä, joiden täytyessä suunnitelma olisi ”yhteismarkkinoille soveltuva” ja toiseksi, olisiko tällaisia edellytyksiä tiukennettava vai lievennettävä. Tällä tavoin komissio on kantajan

mukaan asettanut kantajalle kohtuuttomia, syrjiviä, lainvastaisia ja perusteettomia edellytyksiä (kapasiteetin ja kasvun rajoittaminen, velvollisuus asiassa Air France esitetystä ratkaisumallista poiketen luopua tietystä yrityksen pääasiallisen liiketoiminnan osista (*core business*), yksityistämistavoitteen merkityksen sivuuttaminen, uusien tukien kieltäminen, kieltäminen hankkia osuuksia muista lentoliikenteen yrityksistä, tiettyjen suosituimmuusopimusten purkaminen, velvollisuus analyttiseen kirjanpitoon, hintajohtajuuden (*price leadership*) kieltäminen, velvollisuus luopua osuudesta Malev-yhtiössä).

Kantaja katsoo lopuksi, että vastaaja ei ole perustellut riidanalaisista päätöistä asianmukaisesti eikä tutkinut tilanteen edellyttämällä tavalla ja puolueettomasti kaikkia asiaan liittyviä seikkoja. Komissio on kantajan mukaan loukannut myös kantajan puolustautumisoikeuksia.

Vicente Alonso Moralesin 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-299/97)

(98/C 41/46)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Vicente Alonso Morales, jonka kotipaikka on Madrid, on nostanut 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Ramón Marés Salvador, Madrid, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Carlos Amo Quiñones, 2 rue Gabriel Lippman.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 1.10.1997 tehdyn, kilpailun COM/A/1047 valintalautakunnan päätöksen, jolla hylätään kantajan hakemus kyseiseen kilpailuun osallistumiseksi, ja toteaa, että kantajalla on oikeus päästä hyväksyttävien hakijoiden luetteloon kilpailussa COM/A/1047,

- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, jolla on maatalouden teknisen insinöörin tutkinto, riitauttaa avoimen kilpailun COM/A/1047 valinta-

lautakunnan päätöksen, jolla hänen hakemuksensa osallistua kyseiseen kilpailuun on hylätty. Tämän päätöksen mukaan kantajan tutkinnot tai todistukset eivät täytä avointa kilpailua koskevan ilmoituksen III.B.2 kohdassa määrättyjä edellytyksiä, joiden mukaan hakijan on täytynyt suorittaa loppuun laajan oppimäärän yliopisto- tai korkeakouluopinnot, joista on annettu tutkintotodistus (licenciatura tai sitä vastaava).

Kantaja katsoo, että teknisen insinöörin tutkinnon saaminen edellyttää täysilajuisen oppimäärän suorittamista yliopistossa tai korkeakoulussa, mistä annetaan tutkintotodistus, ja että valintalautakunta vaatii häntä täyttämään edellytyksen, jota ei ole mainittu kilpailuilmoituksessa.

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin perusteisiin:

- Yhdenvertaisen kohtelun periaatetta on loukattu.
- Direktiiviä 89/48/ETY⁽¹⁾ on rikottu; kantajan mukaan tätä direktiiviä on sovellettava analogisesti kaikkiin avoimia kilpailuja koskeviin ilmoituksiin.
- Suhteellisuusperiaatetta on loukattu, koska kantajan mielestä edellytys siitä, että hakijalla on oltava tutkintotodistus laajan oppimäärän suorittamisesta ei ole tarpeen eikä sovelias halutun tavoitteen saavuttamiseksi, kun tämä tavoite on ainoastaan se, että yhteisön toimielinten ura-alueille A/LA kuuluviksi virkamiehiksi otetaan jäsenvaltioiden kansalaisia, jotka ovat suorittaneet täysilajuiset yliopisto- tai korkeakouluopinnot, joista on annettu tutkintotodistus.
- Oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu.
- Oikeutta päästä yhteisön virkamieheksi on loukattu.

Toisaalta kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa T-82/92, Manuel Cortés Jiménez ym. vastaan komissio, 3.3.1994 antamassaan tuomiossa⁽²⁾ ainoastaan, että teknisen insinöörin tutkinto ei ole ns. ylempi korkeakoulututkinto, mutta se ei kuitenkaan katsonut, ettei tämä tutkinto olisi ns. täysilajuisen tutkinto.

Kantaja väittää myös, että vastaaja on käyttänyt väärin harkintavaltaansa, kun se on riidanalaisen päätöksen tehdessään noudattanut sellaista henkilöstön valintapolitiikkaa, joka estää teknisten insinöörien pääsyn ura-alueille A/LA.

(1) Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskeva yleistä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16).

(2) Kok. 1994, s. II-237.

Benito Latinon 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-300/97)

(98/C 41/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Benito Latino, kotipaikka Bryssel, on nostanut 2.12.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Olivier Eben, 11 rue Paul Emile Janson, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission suorittamaan henkilöstösääntöjen 73 artiklan ja Euroopan yhteisöjen virkamiesten tapaturmien ja ammattitautien varalta olevaa vakuutusta koskevien sääntöjen 14 artiklan perusteella korvaussumman, joka vastaa kantajan asbestoosista johtuvan pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden astetta, sen suuruisena kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinen vahvistaa,
- velvoittaa komission maksamaan miljoona ecua vahingonkorvauksena kantajan kärsimästä aineettomasta vahingosta,
- velvoittaa komission maksamaan 10% vuotuisen koron korvaussummalle, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa pysyvän osittaisen työkyvyttömyysasteen perusteella henkilöstösääntöjen 73 ja 14 artiklan mukaisesti, ja miljoonan ecun pääomalle 1.8.1997 alkaen siihen asti, kunnes korvaussumma on kokonaisuudessaan suoritettu,
- kumoo tarpeellisilta osin 1.8.1997 tehdyn komission päätöksen, jolla kantajan 11.5.1997 tekemä korvausvaatimus hylättiin,
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajana on Berlaymont-nimisessä rakennuksessa Brysselissä 1969—1991 välisenä aikana arkistonhoitajana työskennellyt virkamies, joka on sairastunut asbestoosi-nimiseen ammattitautiin. Nimittävä viranomainen päätti 11.2.1997 kantajan pysyvän osittaisen työkyvyttömyysasteen vahvistamisesta 5 prosentiksi, joka vastaa 639 114 Belgian frangin suuruista korvaussummaa.

Kantaja väittää, että koska kyseessä on vakava kuolettava sairaus, jonka fyysiset seuraukset heikentävät merkittävästi hänen elämänlaatuaan, pysyvän osittaisen työkyvyttömyyden aste pitäisi vahvistaa sairauden vakavuutta vastaavalle tasolle. Kantajan mukaan komission syyksi on luettava, että kantaja on joutunut työskentelemään rakennuksessa, jossa 1967—1969 välisenä aikana rakennuksen etelä- ja länsisiipien korjaustöissä seinien pinnoitukseen käytettiin 4 000 tonnia asbestia, vaikka:

- komissio tiesi tai sen olisi ainakin pitänyt tietää asbestin vaarallisuudesta yleisesti hallinnollisia ja arkistointitöitä suorittaville henkilöille, etenkin jos nämä työskentelevät asbestin saastuttamissa tiloissa,
- komissio tiesi, ettei turvallisuus- ja terveellisyysmääräysten noudattamisen eikä korjaustöiden aikana suojatoimenpiteiden noudattamisen valvontaa varten ollut riittävästi henkilökuntaa.

Edellä mainituilla laiminlyönneillä on lisäksi loukattu Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa vahvistettuja periaatteita, oikeuksia ja takeita. Nämä periaatteet, oikeudet ja takeet ovat yhteisön oikeuden yleisiä oikeusperiaatteita, joita yhteisön viranomaisten on noudatettava ja joiden noudattamista yhteisöjen tuomioistuimet valvovat. Sosiaalisen peruskirjan perusteella kantaja vetoaa työntekijän oikeuteen turvallisiin ja terveellisiin työoloihin, kaikille henkilöille kuuluvaan oikeuteen saada nauttia parhaimmasta mahdollisesta terveydentilasta sekä velvollisuuteen ryhtyä välttämättömiin toimenpiteisiin kulku- ja tarttuvien tautien ja muiden tautien ehkäisemiseksi. Kantaja väittää, että komissio on loukannut näitä kantajalle kuuluvia oikeuksia, eikä se ole ryhtynyt minkäänlaisiin toimenpiteisiin asbestista johtuvien sairauksien ehkäisemiseksi.

Asian T-173/96 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 41/48)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtajan 5.12.1997 antamalla

määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-173/96, Teresa Maria Rodrigues Gomes de Oliveira vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 388, 21.12.1996.

Yhdistettyjen asioiden T-176/96 ja T-108/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 41/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 4.12.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu yhdistetyt asiat T-176/96 ja T-108/97, Cornelis Volger vastaan Euroopan parlamentti.

⁽¹⁾ EYVL C 388, 21.12.1996 ja EYVL C 181, 14.6.1997.

Asian T-225/97 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä
(98/C 41/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 17.12.1997 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia T-225/97, Asia Motor France SA, Jean-Michel Cesbron, Monin Automobiles SA ja Europe Auto Service (EAS) SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio.

⁽¹⁾ EYVL C 318, 18.10.1997.